

JOAN LLADÓ i ESTRADA, JOANET DE LA VELCRO

Recordant la Velcro...

La Velcro va ser fundada el 30 d'octubre de 1960 pel Sr. Navas i Escuder. La seva instal·lació a Argentona va ser molt important pel poble perquè el va dinamitzar i li va donar molta vida. Una de les famílies que més va col·laborar en el fet que es decidissin finalment per establir-se a Argentona i no a Barcelona, tal com el Sr. Navas volia, va ser la família Vergés. El Sr. Joan Vergés li va fer veure que com que hi havia el tramvia, si al poble no hi havia mà d'obra suficient, sempre podien trobar-ne a Mataró, i el desplaçament seria fàcil.

Al principi s'havien d'anar a buscar treballadors a d'altres empreses, perquè no hi havia gaire gent disposada a treballar a la fàbrica. De fet, la Velcro es va engegar amb ben poca gent: la Maria Bosch, la Vicenta Vallés, la Joaquina Tubau, la Sílvia Campeny, la Maria Casas, l'Amparo Serra, en Joan Gual, en Joan Capdevila, en Josep Teixidó i en Jordi Teixidó.

Els inicis van ser difícils perquè la maquinària no era l'adequada, però com que no es podien portar màquines ni telers de fora es van haver de fabricar aquí. El senyor Navas volia tirar endavant la fàbrica com fos, i tot i que no era un expert en la matèria, ho va aconseguir amb l'ajuda de tots nosaltres. Al cap d'uns anys les coses van canviar i ja es van poder portar telers convencionals de la casa "Muller" de Suïssa, i la cinta de velcro ja va anar millor. Aquests telers però, amb el temps, també van ser substituïts per telers

Grup de les primeres treballadores

moderns i molt diferents dels anteriors, que produïen a més velocitat i que són els que funcionen actualment.

Amb el temps es va buscar a una persona que es fes càrrec de la qualitat de fabricació, i va ser llavors quan va entrar a l'empresa el Sr. Walter Muntwiller. La meitat de la cinta que es produïa en aquella època s'havia de cremar perquè no enganxava. Això ho sap molt bé en Joan Gual que en aquell temps feia d'aprenent, i era la persona encarregada de llançar la cinta a la caldera en presència del Sr. Navas.

També haig de dir que en aquella època es fabricaven a la Velcro diversos tipus de cintes per persianes i corseteria, cinta elàstica per cortines, cremalleres i cintes de seguretat per cotxes, que en aquell temps no tenia gaire sortida perquè encara no estava homologada, i per aquest motiu es va deixar de fer i ens vam dedicar a fer cinta de velcro i cinta adhesiva. Mes endavant, els cinturons de cotxe es van

homologar i es van fer obligatoris i l'empresa que va comprar els nostres telers va treballar moltíssim.

Quan el Sr. Navas va morir el 2 de maig del 1975, el seu fill gran, Josep Navas Albareda va ser qui es va fer càrrec de l'empresa. A ell, però, la tasca li anava una mica gran i al cap d'uns anys, li va vendre la seva part al seu germà Miquel Navas. A partir d'aquí les coses van canviar molt i cap a millor. En Miquel va ser un bon empresari, va invertir en nous telers i va modernitzar les instal·lacions i les va ampliar. La primera "Hot-melt" es va fabricar al taller de Velcro. Es van traslladar les oficines de Barcelona a Argentona, es va fer la tercera fase d'engrandiment... i, al cap d'uns anys, els americans se'n van enamorar... de la Velcro, vull

El Sr. Joan Vergés li va fer veure que com que hi havia el tramvia, si al poble no hi havia mà d'obra suficient, sempre podien trobar-ne a Mataró, i el desplaçament seria fàcil

Sr. Josep Navas i Escuder
Fundador de la Velcro d'Argentona

Josep Navas

Miquel Navas

Joan Vergés,
primer gerent

Josep Teixidó, primer
director de producció

Organigrama de la primera indústria:

Primer gerent	Joan Vergés
Primer director	Josep Teixidó
Primers encarregats	Jordi Teixidó Joan Capdevila Joan Lladó Josep Sánchez Joan Calafell Enric Pagès
Primera secretària	Carme Hernández

dir, i la van comprar.

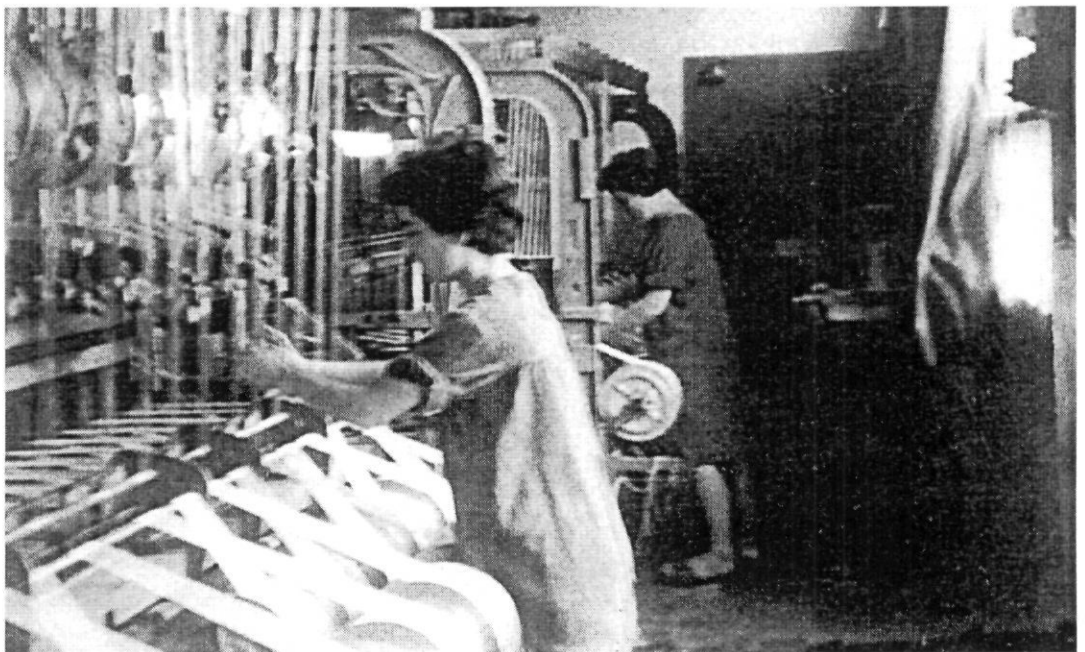
A partir d'aquí, les coses sí que van canviar molt, ja que vam passar de treballar en una empresa familiar on tothom coneixia a tothom, a treballar en una multinacional. Els 40 anys que jo he

treballat a Velcro han estat col·luts. Vaig entrar-hi que era solter i en vaig sortir avi. Treballar en una multinacional tampoc està tan malament. El que cal és que no falti feina i es cobri cada mes!!

L'inventor del velcro va ser el

suís Georges de Mestral. L'any 1941 durant una passejada pel camp va observar com se li enganxaven a la roba les llavors de la planta anomenada bardana. Aquesta visió es va convertir en una realitat pràctica tretze anys més tard, convertint-se en el famós velcro.

Per acabar, vull esmentar en Jaume Freixes, el nou director general, argentoní que té moltes ganes de tirar endavant l'empresa i que espero que tingui molts èxits. Tal com he dit abans la Velcro va començar amb deu persones i ara n'hi treballen unes 400, això és evolucionar positivament. Hi han passat tot tipus de persones d'aquí, de fora, famílies senceres, actrius com la Mercè Sampietro, moltes persones que ja no hi són... i les que vindran.

Antics telers de velcro en funcionament